

kop.

utan mel.

64 Ur loken Isakssons visbok
Naga, Snäckö 235

1. Jungfrun hon gångr sig åt borggården in.
Hon lindade sitt barn i snövitau lin.
Hon trodd att det var ingen som såg det,
därföre tog hon livet utav det.
2. Men hennes yngsta bröder han såg det ändå,
han såg hur hon gjorde ork hur hon bar sig åt.
Han fångslade henne i band ork i bojer.
Gud nåde mig, armaste fånge!
3. Hennes moder lät gjuta en silverkanna ny
med fyra guldfötter ork stolpar ikring.
Hon fylde den med blanka riksdaler,
hon ville sin dotters gemning betala.

4. I morgon så fyller jag mitt adertonde år,
 i morgon så skall jag till stupetorcken gå.
 Där skall mitt unga hjärteblod rinna.
 Det haver jag för synderna mina.

5. Auk, hör ni unga flickor, som än ogifta gå,
 som litet känner världen och mindre kan förstå,
 låt intet falska gossar er bedraga.
 Då har ni sorg ^{na} i alla edra dagar.

Joakim Isaksson

På Utön skrifvit (1891)

